

I tako je to išlo naprijed. «Vedetta» je sutradan pisala, da je bilo nekoliko maskara, koje da su govorile razne gluposti...

IZ LASTOVA.

Već više puta u našim dopisima rekomo, da naši vrijedni lastovski Austrijanci, očeuju uzabudno 4 godine, da bi Lastovo pripalo pod Jugoslaviju...

Nego mi prozvani «Sfegattati Croatisissimi» ili farabuti, ovaj patriotski konglomerat ostavljamo prabavijom patriotskom želućdu Depolo & Smerchlich.

Naravno prevrtljivi ulizice, koji sami sebe nazivlju «Pezzi grossi», «Patrioti» i «Onestissimi», dodjose za uzdarje iskazanog prevrtljivog asimilizacionog patriotizma u sve moguće komisije...

Hoće li oni u Rimu, ako li ne u Zadru jednom uvjediti, temu vodi ovakova farsistička asimilizaciona politika do jučer bivših Avstro-pravaša Lastova?

Sada pred općinskim izborima počese naši lastovski farsistički vođe da neupućenom narodu opet zaslijepe oči govoriti: mi smo kod izbora za Dudana bili fašisti ali smo uvijek stari Slaveni!

Hoće li oni u Rimu, ako li ne u Zadru jednom uvjediti, temu vodi ovakova farsistička asimilizaciona politika do jučer bivših Avstro-pravaša Lastova?

IZ SOVINJAKA.

Kako smo vidjeli u općinskom uredu u Buzetu, mi bismo morali poći na glasovanje u Buzet, koji je daleko od nas desetak kilometara.

Još nešto! U zadnje vrijeme počeo nas je naš italijanski župnik grđiti i blatiiti u samoj crkvi, u Hramu božjem. To nas je uvelike ozlovoljilo.

PODLISTAK

ERNEST RADETIĆ:

Kad se užge mlada krv...

(Pripovijest iz istarskog narodnog života u zapadno-istarskom narječju).

(Nastavak).

Prvo nego počemo pripovijdati, ča se je dalje zgođavalo, valja ča rećemo jeno dvi tri beside o temu, di je to bilo i kada, i ki je zapravo bija uti kmet Toni Telebić.

Sve se je to zgođivalo oću unih kraji, di je danas Baderna, ma još u seli, ča u sur zdavno, zdavno pomurila i od kojih se danas samo još tome i tamo vide kakovi stari razrušeni zidi.

A Tomi Telebić, za koga se vode pripovida, je stava u Kavarloti i ni bija niš u rodu didu pokojnega Tona Telebića, ča je stava u Banki.

IZ OPATLJE.

Podluda.

Čitali smo u «Istarskoj Rijeci» a i inače smo domnali, da je po mekim našim mjestima naša mladež obojega spola najalost zablac nek obzrite, koji su joj tako lijeпо pristajali...

Tužno je sve to, a još nam je teže, kad moramo o ovakovim stvarima javno da pišemo. A možda se i ne bismo bili ni dotakli ove nemile, našalost gotovo sveopće rane, da nismo u utorku, u dan pošlada prisustvovali jednoj zabavi, koja nam je pružila nov dokaz...

Bilo je to u našoj «Zori». Obje velike dvorane ukusno udešene; kad pogledaš od sama čednost i ljepota. Pa one kraljevičice, ali u redno uspjelih Cileta pa do onih; od vanjske škole i vrazica — sve je bilo milovidno, živo i duhovito, a opet nad svima čač je lebdio vedri i veseli duh našega staroga domaćega poštenja.

Kamo sreće, kad bi naša mladež i po drugim našim krajevima pronikla u dubinu on naše lijepe stare riječi, da je naime bolji dobar glas negoli zlatan pas!

IZ SV. IVANCA KOD RASE.

Mi smo više puta molili školske vlasti, da nam otvore srpsko-hrvatsku školu. Sve naše molbe bile su glas vapjućega u pustinji.

Alaj su pameini naši «priatelji» u Buzetu! Kako im je upoće moglo doći na misao, da su odlučili 10 općinskih zastupnika za I. sekciju — Buzet, to jest za okolo tri tisuće izbornika, samo deset! Da li zbilja vrijedi, recimo, 500 birača koliko i 30000? Zar oni valjaju šest puta više od nas? Ili možda oni plaćaju šest puta više poreza i taksa nego drugi izvanjski izbornici? Ovakove bedastoće ne bi ni pas polokao; a ipak ih čini naša općina i oni koji na njoj vedre i oblače.

IZ ČRNICE KOD BUZETA.

Naša općina voli da se bira 20 zastupnika negoli 30, akoprem znade, da ih našoj općini pripada 30. Tako su odlučili oni u gradu, koji sada gospodare, samo da dodje što manje nas izvanjskih Slovena u općinsko zastupstvo.

Mi smo dakako proti svemu tomu, jer smo ljudi, koji smo bili naučni, da vlada zakon i pravica. Nek se vrše zakoni! I ništa drugo!

Širite „Istarsku Rijec“

Imali su svejedan pridivak zato, ki su forši njihovi prapradidi prije četiristo lit živili bogzna di u svejanom selu.

Une ceste, ča gredu sad z Pazina u Poreč ni ni bilo. Bija je jedan vedri i dosta široki put, ča je pasiva priko Katuna, pak na Vrvaru č moru. Kad se donke pripovida za cestu ne valja pensati na cestu lipo i široku s parakari, kakova je danas, nego na uni široki put.

A sada da čujemo, ča je bilo dalje...

Drugi dan u jetro se je Toni Telebić rano ustao. Skin su drugi petehi zakurkurali škocija je s postelje, ubuka vred brakovica, zakuća ubojke i ubuja pastole. Na jennon pastolu mi je pukla udaka, pak je valje rano blagoslovlja kaligara; kako je zna, da će biti sve puno vode, namaza si je s kožom pastole, da mu ne vodu, namaza si je s kožom pastole, da mu ne vodu, namaza si je s kožom pastole, da mu ne vodu...

«Ustani se, ustani, ter će valje - valje zaj sunce. Skuhaj svinjan i parizaj rućenje. Ja gren u bašt po brajad, da vidin, eli je grad učinja ča škodet...» zavja je z vrati. «A oooj...» se je uvjula ona.

Franina i Jurina

Fr.: Todore, Todore, svaki dan — to glavu, da tako bugariš? Jur.: Ča ti je valja pust udrih koliko va gore...

Fr.: A ni mane udrih va glavu pust — ne, nego teba potreba. Pogledaj, kako su mi se žepi nopak obrnuli!

Jur.: Blaže tebe! Ako su ti žepi i nopak obrnjeni, barem su ti celi ostali — ma ja ih već nimam. Šupi su mi skroze i skroze.

Fr.: A zač ti ih Luce ne zašije? Jur.: A za kega zlođejal kada nimam ča va njih stavit. Pak da je samo to! Ma pride ki ter ki dan, kada nimam ni va kuće, čim bim miša otroval.

Fr.: Nimam ni ja riš s čim bim prst zavil. Kade smo to, a Jurino! Jur.: Va korizme.

Fr.: Znam ja to, nego ja te pitam, kamo čemo prit? Jur.: Va još veću korizmu.

Fr.: Sad znam, koliko i prej. Jur.: Ki ti je kriv? Zač malo ne misliš? Ča j korizma, ako ne veli post? I ako ja govorim, da čemo prit još va veću korizmu, to će reć, da će prit vreme, kad čemo se morat još više postit.

Fr.: A kamo više! Ter je već i danas dračinja, da ne moreš bit veća. Jur.: More bit još veća — more — da bi tako ne!

Fr.: A po čem ti to sudiš? Jur.: Po čem? Po ovoj nesrećnoj zime; ka sada pasuje.

Fr.: Ter je bila volj lepa. Nit ni bilo leda ni snega.

Jur.: Ka sreća, da nas je malo jače usćipnula. Zima preč snega — slaba letina — tako se je odvavek govorilo, i tako je od vavek i bilo, Zaludo je: najbolje je, kada se svaka stajon sfoga onako, kakko bi morala, a ne da se moraš va aguste stiskat pul gobjića, a va decembre, da hodiš okole gol i bos.

Fr.: Čevore, da ni nijednu vuk pojil: ne će trebe ni ovu. Jur.: Bolje će bit, ako je ovu pojil. Sada su već pupki vane, pak ne daj Bog, da sada ča zapraši.

Fr.: A kako j drugdere po svete? Ča ni ni drugdere bilo snega? Jur.: Ne samo, da ni bilo snega, ma u bilo ni dazja. Govore, da je va Italije propalo već do sada više od polovice onega, ča su ljudi va oktobre i novembre poseli. A tako je nekako bilo i drugde, po celem svete.

Fr.: Ako je tako, čnuta čemo frisko stat. Italija je i lane imela slabu letinu, zato moramo ovako dragu kraju plaćat. Ako budemo i ovo leto: imeli jednaku, a morda još i huju letinu — e, onputa

čemo va istinu prit va još veću korizmu, baš kako si ono ti rešal.

Jur.: Ako ča proteče ne pomore, bit će vaštinu zlo. Zato bim ja svakemu našemu čovjeku va lstre preproučil, da već sada misli na ono, ča bi moglo prit. Ako koliko more, neka zaseje i zasadi do najzadnjega kutića, da more spravit za zimu ča više bude mogal hrani i krmi. Kadagođ je bolje i na huje mislet.

Fr.: Trebe da će ča i goveran priskrbet! Jur.: Ima guveran sada drugega straba. Od Sicilije pak do Benec i još više zgoru, to ti ni drugo nego jedna vela svadja. Nijedan ne gleda, nego kako bi drugemu oči zikopali i hiti ga va jamu. Već je lira do sada prilčno pala, i ki zna, ča će još bit, a oni se namo pravdaju i pravdaju, namesto da bi gledali, kako bi se ovo strašno stanje ča prej popravilo.

Fr.: Njim bi trebalo poslat jednu našu «Istarsku Rijec» i pokazat njim ono, ča na njoj piše: Slogom rastu male stvari, a nesloga sve pokvari.

Jur.: Da bi svi pisali, kako mi pišemo, bilo bi mira i reda i sloge. Koliki nas za zajk potežu, a mi svejedni mućimo, i ako kada i mi malo piknemo, to je zato, da pokažemo na ranu, ku trebe lečit. Ja vavek govorim: nam je jako zlo. Zlo nam je, da nam huje ne more bit. Ma stara je reć, da te dokle budu ljudi složni, moć stoputi laglje podnest i naj-veće teškoću.

Fr.: A i ja to govorim.

IZ ZAGREBA.

Krivotvorenje čekova. - Majčina tuga i smrt.

Mnogo se ovih dana ovdje raspravlja o krivotvoriteljima čekova, koji su podigli u Zagrebu velike iznose novaca. No izgleda, da će svi krivici doći u ruke pravdi i da će biti kažnjeni za svoju nepoštenu rabotu. Do sada su uhapšeni kao sumnjivi dovođa; jedan od ovih je Martin Grakalić iz Medulina. Uhapšene Martina Grakalića pobudio je među našim ljudima veliku negodovanje. Kud se okreće, čuješ jedlijo našim ljudima raspravljati o tome. Svi se zgražuju, i kao da im je nevjerojatno da bi mogao biti u takve poslove upleten naš čovjek. Pa i razumljivo je to za svakog, koji pozna našeg čovjeka, koji je naučen živjeti svojim žuljevima. Ali najteže je to dočevalo na njegovu jednicu majku, Anu Grakalić, 65 godišnjicu staricu, koju su svi štivali kao vrijednu i dobru majku. Ona ne moguč podnijeti tolike sramote i boli, odgovarala je svođ supruge Josipa, da podju zajednički u smrt. On ja je tješio i odgovarao od tog strašnog čina, i izgledalo je, da se malo primirila. Ali to je bilo samo prividno. U ponedjeljak 23. februara rano jutrom otišla od kuće i ravno pod vlak, gdje je jednica ispuštila svoju ispaćenu dušu.

Pogreb nesrećne majke vršio se u četvrtak 26. februara na Mirogoju u Zagrebu. Na pogrebu je pohrlilo sve što je moglo, da isprati nesrećnu majku na vječni počinak. Pokoj joj vječni!

Ovo par redaka za školu današnjim mladim ljudima, koji sanjaju o nekakvim milijunima. Zdravije, ustrajnost i poštenje je po kojim možemo steći najveće bogatstvo i blagostanje.

Darovi

u fond «Školskog društva» u Trstu.

Na predlog Josipa Pribetića sakupilo se u Novoj Vasi kod Poreča 29 lira u fond «školskog društva» u Trstu. Darovali su: po 5 lira: Petar Pribetić, Ivan Brajković, Matko Klarić; po 2 lira: Marko Sokoseljac i Petar Pribetić. — Srdučna hvala!

naprid priz frmati. Ki bi još na to gledat!

Toni je bija pravi delavac, da ga nideri okolo ni bilo takovoga. Bija je kmet od pravoga para volj, čo ni i bolji. Vajk je dela i škrbija, svega je ima dosta poli hiže: i sira i slanine i pršuta i skute i žura, da ga je svinjan dava za napoj. U konobi je bilo čuda bačav iz kojih je kako rožica vonjalo, u jenoj fina bilica, u drugoj črni teran, tamo karatela malvašije, vode slatkoga rofenka. A dvi velike dumjane rakije, z debelima upletenima trbuhi bile su svako lito pune...

Ča mu je donke falilo? Reći čete: niš! Ima lipo hižu, pravo blago, lipo kampanju; ima punu liscu, sira, pune kasune šenice, pod gredami faš do faša pridlanjske turkinje, već nego jednobot su mu črvi pojili: pršute, a zgor svega ima lipo i dosta mladu ženu, pak ča da si drugo još želi?

Pur mu je ništo jako falilo! Dice ni imat! Pa bi svu svoru kampanje, sve kmeštine bija da, da mu je Bog mogla dati dite od sreca. Ni pasalo lita, da ne bi poša h svetli Jani u Crvar skupa z Maron; Mara se je zavečala i svetloj Fumi i hodila u Rovinj, ma z. niš. vark za niš, dice mu Bog ni dava.

I to je bija, kako neki črv, ča mu je podgriza život, ča mu ni da spati već nego jenu četu. Koliko bilo je brižan pepensa kamo ča to pustio stanje, kad umre on i njegova Mara. Kako breki te ga stiti razgrabiti ludu, bogzna kakova pojdena parenta od desetoga kolina, za koju ni nikad ni čuia. A ko ga ustavi črvi, bogzna kakovi pepi, bogzna kakovi zvonari te komprirali: tuda, kud se je on gopio od dela, kud su mu kapele debele kapje...

† Don Josip Kompare

Javljam nam iz St. Louis Mo. (Sjedinjene Države), da je tamo dne 11. februara te godine preminuo Don Josip Kompare, bivši kapelan u Buzetu i visegodišnji župnik u Ospu.

Pokojnik je bio preko 16 godina pokrajinski zastupnik u istarskom zemaljskom saboru, gdje je stekao sebi velikih zasluga i priznanja. U nacionalnom boju stajao je uvijek uz dra Laginju, Spinčića, Mandića i dra Trinajstića.

Godine 1907. preuzeo je zadaću, da ustanovi slovenačko-hrvatsku katoličku koloniju u Sjedinjenim Državama. Iste godine otputovao je u Ameriku i nastanio se u St. Louisu Mo., gdje je sagradio novu crkvu sv. Josipa za slovenačko-hrvatsku koloniju.

U zadnjim godinama obuzela ga naročita želja; da se ponovno vrati u domovinu: No bolest mu nije toga dozvolila. Bolovao je na vodenici, uslijed koje je i preminuo.

Svagdje, gdje god je službovao, pokazao se kao izvrstan buditelj narodne svijesti. Bila mu laka tudja zemlja!

† Juraj barun Vranyczany-Dobrinović

Pišu nam iz Rijeke: — Pređ nekoliko dana preminuo je čvdiye ugledni rođoljub, g. Juraj barun Vranyczany-Dobrinović. Pokojnik je bio kroz dug niz godina jedan od stupova našeg narodnog društva na Riječi. Ovdje se rodio 30. januara 1838. Nakon dovršenih nauka on je počeo igrati vidnu ulogu među riječkim Jugoslovenima. Bio je dugogodišnji predsjednik «Narodne Čitaonice». U svakom narodnom, kulturnom i ekonomskom radu igrao je vidnu ulogu kao pokretač. Osnovao je mnogobrojne dobrotvorne zaklade, i bio je dobroćinitelj mnogih kulturnih društava, a osobito školske mladine. Bavio se u mladim godinama s mnogo razumijevanja i spremne izučavanjem prirodnih znanosti. Visoko cijenjen radi svoga čvrstog značaja i uzornog rođoljublja bio je izabran 1918. godine za počasnog predsjednika Narodnog Vijeća za Sušak-Rijeku. Neka je velikom rođoljubu i dobrotvoru laka zemlja i vječan spomen!

Opet jedan ljepi primjer.

U zadnjem smo broju našeg lista donijeli, kako su se naša braća u Americi sjela «Istarske Riječi». Sada nam javljaju iz Buzeta, novi slučaj rođoljubnošćina naših Istrana u Americi. Glazbeno društvo «Sokol» u Buzetu primilo je od svoje braće iz Amerike ljepi dar od 440 L. Darovaše sljedeći: Blaž Zlatič 1 dol., Mate Poljato 1 dol., Jakov Raspolić 50 cent., Jakov Blažević 1 dol., Ivan Flego-Dančić 1 dol., Dinko Cerovac 2 dol., Dinko Benčić 1 dol., Jakov Drašćić Biftmate 3 dol., Josip Zlatič 25 cent., Jakov Hlabetić 1 dol., Anton Hlabetić 1 dol., Antun Vivoda 1 dol., Josip Krbavčić Šumić 1 dol., Antun Salagvardija 1 dol., Frenk Krbavčić 1 dol., Jan Raspolić 1 dol., Antun Drašćić 1 dol., i 25 cent. Glazbeno se društvo «Sokol» u Buzetu, putem naše novine, najsrdačnije zahvaljuje na ovom plemenitom daru i ovom znaku bratske ljubavi.

Mi se pak dičimo, da se naši ljudi, iako su silno daleko od nas, sjećaju svakom prigodom svoje rođene grude i budnim okom prate naš zalosni sadašnji položaj.

I opet pored na vino!

Italijanska je vlada ponovno uvela porez na vino. Razlika je samo u tome, što je dosad morao plaćati porez seljak, koji proizvaja vno, dok će odsede trgovac, koji ga prodaje. Trgovci vinom dotično gonjionari plaćat će 12—15 lira pored po hektolitr. Osim toga moći će i općine za-

metnuti trgovcima i gostionicarima općinski porez na vino. Jasno je, da je time indirektno opet uđaden proizvadjac vina — siromašni seljak. Radi toga su italijanske vinskiye žadruge u starim pokrajinama digle energične prosvjede protiv ponovnog uveđenja poreza na vino.

Riješenje računске zagonetke u Narodnom koledaru «Jurina i Franina» za 1925. godinu.

Zagonetka na stranici 97. koledara «Jurina i Franina» za god. 1925. sastojala se u tome, da se u 36 četvorina jednog četverokuta imaju brojevi 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 i 8 tako razvrstati, da svi vodoravni, svi okomiti kao i dva unakrst položena reda, daju zbroj 21. Pri tome se imalo upotrebiti broj 1 devet puta, br. 2 i 3 po četiri puta, broj 4 i 5 po sedam puta, broj 6 i 7 po dva puta i broj 8 jedan put.

Riješenje te zagonetke je razmoliko, a među ostalim i ovakovo:

Table with 6 columns and 6 rows of numbers (3, 5, 7, 1, 3, 2; 4, 1, 2, 1, 5, 8; 5, 4, 5, 1, 5, 1; 5, 1, 4, 6, 1, 4; 1, 6, 1, 5, 4, 4; 3, 4, 2, 7, 3, 2)

Za pregled stiglih odgonetaka i izriježbanje nagrada sastala se je u Trstu 2. marta 1925. posebna komisija. Komisija se sastojala iz: predsjednika g. dra Justa Perotta, zapisničarke gđice Prasel i članova komisije gg. dr. Mirana Kajma, Petra Matosevića, Spire Dobrota, Josipa Božića i Mirosłava Žmak. Komisija je pregledala sve odgonetke, koje su stigle na upravu «Istarske Riječi» i konstatala, da je bilo 27 nepravilno riješenih, a 191 dobro riješena.

Pravilno su riješili ovi:

- Petar Grzančić, Višnjani; Fabijančić Antun, Buzet; Stefanija Šišović, Pula; Stranić Ana, Zagreb; Andrej Pirce, Pula; Nevenka Šipević, Kraljevica; Franjo Rogutić, Kraljevica; Ivan Spinčić, Kač - Bačka; Krola Andjeo, Roč; Milan Mažuc, Ičić; Mara Buretić, Boljun; Anka Fabijančić, Ljubljana; Rudi Modrušan, Zagreb; Kate Markezčić, Buzet; Antonija Grakalić, Medulin; Josip Sladonja, Altura; Marko Čalogović, Rieka; Elvira Premate, Premantura; Ivo Periša, Premantura; Marija Turčić, Lovran; Petar Kirac, Medulin; Franjo Radetić, Matulji; Josip Klarić, Buzet; Nikica Osipak, Francići; Vjekoslav Sepić, Dolnji Rukavac; Ivan Klarić, Buzet; Marija Klarić, Buzet; Matar Mario, Pula; Franjo Kinkela, Francići; Zuccon - Dušan, Zagreb; Ercog Mijo, Zemet; Olga Turaš, Pula; Ivan Radolović, Marčana; Milan Banjanin, Opatija; Bogoljub Blažina, Marčana; Zorko Glavić, Pazin; Ivanka Gaberšnik, Jelšane; Josip Gregorovič, Trst; Andrija Kalcic, Lovran; Joso Marot, Conoplj; Marija Fabijančić, Buzet; Mirosłav Juricev, Zagreb; Ivan Slavić, Opatija; Zorka Sladonja, Pula; Andrija Sladonja, Pula; Fumica Sladonja, Pula; Blaž Valčić, Cres; Josip Dačić, Buzet; Antica Klarić, Buzet; Cerovac Antica, Buzet; Euna Lorencin, Zagreb; Josip Benčić, Zagreb; Franjo Sloković, Zagreb; Ivan Perković, Pula; Ivan Sušani, Sv. Matej; Miro Skalamera, Kastav; Anka Viškanić, Volosko; Vazmica Viškanić, Volosko; Marija Spinčić, Volosko; Lovorka Brgić, Francići; Giuro Bergles, Opatija; Miho Stomilović, Marčana; Marica Stomilović, Marčana; Josip Stomilović, Marčana; Ivan Calić, Marčana; Vladimir Komparić, Marčana; Antun Brentin, Brešca; Joso Ivesa, Premantura; Nevenka Skoko, Premantura; Pavla Alico, Premantura; Nikola Jurašin, Premantura; Vesela Stambuk, Trst; Antun Budzon

- Pula; Franjo Velčić, Cres; Ana Biljnh, Marčana; Mate Grzečić, Pazin; Elvira Tomašić, Ičić; Drago Viškanić, Opatija; Eduard Grzečić, Pazin; Zorka Rade, Buzet; Marko Matetić, Pazin; Eufemija Brajković, Pazin; Vanda Sajina, Volosko; Ivan Snoj, Rieka; Stanko Stanko, Rieka; Revelante Zdravko, Pazin; Dinko Dobrić, Labinj; Albert Beletić, Pazin; Božica Kalafec, Sušak; Milena Dorčić, Pazin; Marija Jurčić, Pazin; Ruža Matetić, Pazin; Božo Perković, Sv. Vitenat; Abram Perković, Sv. Vinenat; Ivan Krajcar, Pula; Cinkopan Mate, Gračišće; Martin Pirnat, Kraljevica; Josip Kadum, Poreč; Vladimir Cinkopan, Gračišće; Marija Grbac, Rieka; Zora Sverko, Vodice; Ivan Lorencin, Pula; Brančo Ivančić, Biograd na moru; Lazar Janković, Trst; Josip Komparić, Marčana; Antonija Ribarić, Vodice; Josip Baruška, Lovran; Marija Rakić, Pula; Cvetko Primuž, Berseč; Grgo Perković, Pula; Vitomir Mavrinaca, Lovran; Vitomir Trošić, Pazin; Marija Vrenz, Matulji; Valentin Zuccon, Zagreb; Franjo Kučić, Francići; Ivka Stomilović, Marčana; Zorka Simončić, Medulin; Peta Palhor, Trst; Ektor Cinkopan, Galešnja; Petar Zmeč, Medulin; Ivan Ravnić, Žminj; Ivan Francetić, Boljun; Pravoslav Zohil, Žminj; Marija Perčić, Lovran; Marija Velčić, Cres; Ivan Perković, Sv. Vinenat; Gervazija Bačić, Matulji; Ivan Brajan; Francići; Ljudmila Vodinić, Zadar; Ivan Sepić, Rukavac; Josip Mihovilović, Premantura; Maksimilijan Vidović, Lugovlar; Mate Banić, Cres; Ivan Lukanić, Donja Jelenje; Jakov Bubić, Pula; Ljubica Vodinić, Pula; Ksenija Sušan, Francići; Stefica Šikić, Medulin; Ante Božan, Pula; Cvetko Zohil, Žminj; Smiljana Beršeta, Pazin; Ferdinand Radetić, Matulji; Dragutin Slavić, Francići; Petar Bertok, Francići; Srećko Dujančić, Lugovlar; Eufemija Radolović, Marčana; Zora Simončić, Pazin; Nikola Martinić, Zemet; Ivan Brnić, Cres; Augustina Carbiša, Sušak; Dušan Zuccon, Pula; Jakov Cukon, Pula; Ivan Mikulović, Pula; Justina Crjenica, Pula; Marija Negri, Boljun; Matice Slavić, Matulji; Tomo Burić, Novi Sad; Slavka Rosandra, Kamenjak; Viktor Tušak, Sušak; Aničić Josip, Matulji; Egon Brnobić, Višnjani; Vjekoslav Dukić, Kastav; Viktor Kalcic, Lovran; Marija Dumović, Berseč; Benjamin Faračić, Berseč; Ivan Dubrovčić, Matulji; Vanda Vojnić, Pula; Katica Jeltić, Pula; Josip Mandić, Matulji; Pija Jurković, Volosko; Marija Radosević, Novi Sad; Luka Lorencin, Novi Sad; Josip Velčić, Berseč; Ana Kumčić, Berseč; Božo Petrović, Veli Lošnj; Nikola Radetić, Karlovac; Jelisaava Vivoda, Krapje; Zorka Velan, Brežani; Ante Jakovasić, Lovran; Damica Pilepić, Zemet; Stanislav Turak, Zemet; Joakin Beršeta, Pazin; Ivan Dorčić, Pazin; Josip Varljen, Brešca; Neven Kirac, Medulin; Ivana Vrbanac, Pula; Juljana Slavić, Francići; Ivko Grakalić, Medulin.

Žrtjebanje.

Od pravilno riješenih zagonetaka komisija je žrtjebanjem izvukla trojicu, te je prema žrtjebu dobio: 1. nagradu (srebrnu uru u vrijednosti od 150 L.); Krola Andjeo iz Krkuža br. 52 - Roč. 2. nagradu («Istarsku Riječ» i godinu, «Mladi Istranin», «Narodni Gospodar» i «Istarske Narodne Pjesme»). Glavić Zora iz Pazina — via Dell'Acquedotto, 665. 3. nagradu («Istarske Narodne Pjesme» i «Mladog Istranina» god. 1922.) Božac Ante od Jure — Pula, via Inghilterra 4. II. O žrtjebanju je sastavljen zapisnik, kog su potpisali svi članovi komisije.

Svega po malo

Kruh, koji će biti vječno svjež. Švicarski pekar Jean Matti iz Pullya kod Lausanne otkrio je postupak, po kojem se kruh može u dozama držati svjezim neograničeno vrijeme. Jedan veliki parni mlin u Engleskoj kupio je od pekara patent za svotu milijun švicarskih franaka. Taj engleski parni mlin otvorit će tvornicu kruha i eksportirati ga po čitavom svijetu. Kao dobar patriot, izumilac si je rezervirao pravo da peče vječno svježih kruh za švicarsku vojsku.

Otkriveni drveni građ.

Dvije franceske arheološkiye otkrile su otkopale na otoku Kreči rusevine starosti grada Male, koji je bio sagradjen oko 2100 g. prije Krista, a onda par stoljeća poslije u nekom ratu razoren.

Smrt austrijskoga kraljica.

Ovih dana umro je u Beču nakon dugobolesti austrijski kraljic Franz Lang. Ona je naročito mnogo «rdavica» za vrijeme rata, jer su vješla bila tako reći u permanenciji. Lang je također bio justifikator italijanskoga nacionalista i zastupnika u Reichstagu Austrija u Trstu, a Nazarija Saura u Puli.

LISNICA UREDNISTVA.

Iz izjava što ih je veleč. g. Ivan Gabrijele župnik u Berseču dao jednomo prijatelju našega lista, i onih nekih vjerodostojnih svjedoka uvjerili smo se, da su mnogi one riječi, što ih je spomenuo g. župnik izrekao u bršćkoj crkvi na dan svoje instalacije i koje su bile iznesene u «Istarskoj Riječi» od 22. januara te godine krivo shvatili.

Veleč. g. župnik Gabrijele zajedno nam je istodobno i da zamjena pučkog crkvenog pevanja s umjetnima ne će biti nikada na usrb našemu jeziku u onoj crkvi buduci da će i ostom uvedene umjetne pjesme biti i osteti sama hrvatske. Doznali smo također, da će dok skora biti opet uvedena pjevana misa mjesto sadašnjih tihih, čim se pjevati uzvježbuju uz harmonij. Tim razjašnjenjem otpadaju dva glavna prigovora, što ih je naš list iznio u dopisu iz Berseča (od 22. januara) i u listici Uredništva od 12. februara 1925.

Mi ovo rado ispravljamo, to više, što nam je veleč. g. župnik obećao, da će on kao čovjek naše krvi umjeti, da zaštiti naš jezik u svojoj crkvi. A mi i ne tražimo više.

Sto je pak do popa Brumena, znamo, da su u prošlosti italijanski svećenici premo dekanima našega roda i jezika bili u svojim službenim odnosima vanredno hladni (Dugo vna prema pokojnicima, Zamliću i Laginji) a i koji su bili i naši prema svojim inorodnim pretpostavljenicima (Nagelu, Flappu i. t. d.) premda je Flapp bio prvi, rodioz Italijanca, a Nagel isto takav Nijemac, dok je za Brumena znamo svi, čije je gore list.

Izdavač, direktor i odgovorni urednik: IVAN STARI. Tisak: TISKARA «EDINOST» U TRSTU

POZORI — Ovih dana otvorili smo «Ljekarnu Riviera» na Slatini Palace Hotel u Opatiji, na novo uređena i opskrbljena sa svim lijekovima, nacionalnim i inozemnim specijalitetima. «Ljekarna Riviera» Dr. F. Fosco — Opatija (Abbazia) Tel. 173.

NOVE GREDE IN DASKE prodaje po najpovoljnijim cijenama Matej Banić — Krsančić p. Žminj (Gimino), Istra.

Buzetsko društvo za štednju i zajmove. registrovana zadruga na neograničeno jamčeno utemeljena god. 1897. U BUZETU-PINGUENTE-SV IVAN 65. je naš najbolji i najsigurniji novčani zavod u centralnoj Istri, zato je dužnost svakog našeg rođoljuba, da utaje u nj svoj novac, jer ukamačuje uloženo na štednju najpovoljnije, daje zajmove i otvara tekuće račune uz najbolju kamatnu mjeru, obavija i druge bankovne poslove brzo i točno

PRVA HRVATSKA ŠTEDIONICA U ZAGREBU. Obnovana god. 1846. Podružnica FUME-RIJEKA. Pricuve: Din. 55.000.000. Uloži preko Din. 800.000.000. Podružnice: Bačka Palanka, Beograd, Bjelovar, Brod na Savi, Crikvenica, Celje, Čakovec, Daruvar, Delnice, Djakovo, Dubrovnik, Gjurjevac, Iok, Karlovac, Kraljevica, Krizevci, Ljubljana, Maribor, Mitrovica, Nova Gradiška, Novisad, Ogulin, Osijek g. gr., Požeza, Senj, Sisak, Skoplje, Split, Sušak, Subotica, Varaždin, Vel. Gorica, Vinkovci, Virovitica, Vukovar, Zemun, Zagreb, Ilica br. 117 a, Vlaška ulica br. 86. Mjenjačnica: Zagreb, Ilica br. 5. Najkulantnije: Prima: uloške na knjižice i tekući račun. Eskomptira mjenice i devize. Prima: na inkaso tu- i inozemne mjenice. Izdaje: 4 1/2% založnice i 4 1/2% komunalne obveznice, koje imaju oprost od poreza, pupilarnu sigurnost i jamčevnu sposobnost. Kupuje i prodaje: valute i devize. Izdaje: čekove i kreditna pisma, obavljala isplate na temelju akreditiva na sva tu- i inozemna mjesta. Unovčuje: razne čekove poglavito američanske. Obavlja: burzovne naloge savjesno i kulantno. Posreduje: kod predoznaka iz Amerike u tuzemstvo.